

Laki

luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten kriisinratkaisusta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten kriisinratkaisusta annetun lain (1194/2014) 8 luvun 7 §:n 3 momentti, sellaisena kuin se on laissa 234/2021,

muutetaan 1 luvun 3 §:n 1 momentin 30 kohta, 3 luvun 4 §:n 2 momentti ja 4 momentin 13 kohdan b alakohta, 4 luvun 4 §:n 1 momentti ja 5 §:n 4 momentti, 6 luvun 1 §:n 1 ja 11 momentti ja 3 §:n 3 momentti, 7 luvun 5 §, 8 luvun 3 §:n 3 momentti, 7 §:n 1 ja 4 momentti, 7 a §:n 4 ja 5 momentti, 7 b §:n 1 ja 3—5 momentti, 7 momentin johdantokappale, 8 momentin johdantokappale ja 1 kohdan johdantokappale, 7 c §:n 1 momentti, 7 d §:n 2 momentti, 7 e—7 g §, 9 §:n 2 momentti, 10 §:n 2 momentti ja 14 §, 12 luvun 8 §:n 2 momentin 3 kohdan a alakohta ja 10 momentti, 9 §:n 2 momentti, 10 §:n 4 momentti, 12 §:n 2 momentti sekä 13 §:n 1, 4 ja 5 momentti ja 6 momentin 4 kohta, 14 luvun 6 §:n 6 momentti sekä 18 luvun 1 §:n 1 momentti,

sellaisina kuin niistä ovat 1 luvun 3 §:n 1 momentin 30 kohta, 3 luvun 4 §:n 2 momentti ja 4 momentin 13 kohdan b alakohta, 4 luvun 5 §:n 4 momentti, 6 luvun 1 §:n 1 ja 11 momentti ja 3 §:n 3 momentti, 8 luvun 3 §:n 3 momentti, 7 §:n 1 ja 4 momentti, 7 a §:n 4 ja 5 momentti, 7 b §:n 1, 4 ja 5 momentti, 7 momentin johdantokappale ja 8 momentin johdantokappale ja 1 kohdan johdantokappale, 7 c §:n 1 momentti, 7 d §:n 2 momentti, 7 e—7 g §, 9 §:n 2 momentti, 10 §:n 2 momentti ja 14 §, 12 luvun 8 §:n 2 momentin 3 kohdan a alakohta ja 10 momentti, 12 §:n 2 momentti sekä 13 §:n 1, 4 ja 5 momentti ja 6 momentin 4 kohta, 14 luvun 6 §:n 6 momentti ja 18 luvun 1 §:n 1 momentti laissa 234/2021, 7 luvun 5 § laissa 406/2019 sekä 8 luvun 7 b §:n 3 momentti laissa 1208/2023, ja

lisätään 2 luvun 6 §:ään, sellaisena kuin se on osaksi laissa 234/2021, uusi 4 momentti, 8 lukuun uusi 7 h ja 7 i § sekä 19 lukuun uusi 1 a § seuraavasti:

1 luku

Yleiset säännökset

3 §

Määritelmät

Tässä laissa tarkoitetaan:

30) *hyväksyttävillä veloilla* alentamiskelpoisia velkoja, jotka täyttävät 8 luvun 7 f §:n 1 momentissa ja 7 h §:ssä säädetty edellytykset, ja toissijaiseen pääomaan luettavia rahoitusvälineitä, jotka täyttävät EU:n vakavaraisuusasetuksen 72 a artiklan 1 kohdan b alakohdassa säädetty edellytykset;

2 luku

Kriisinratkaisusuunnitelma

HE 92/2024 vp
TaVM 13/2024 vp
EV 85/2024 vp

6 §

Konsernin kriisintarkkaisuunntelman sisältö

Konsernin kriisintarkkaisuunntelmassa on määritettävä kriisintarkkaisuun kohteena olevaksi yhteisöksi rahoitusalan holdingyhtiö, joka suoraan tai välillisesti omistaa emoyrityksenä toimivan monialan holdingyhtiön tytäryrityksenä toimivat laitokset. Myös kriisintarkkaisuunntempeiden tulee kohdistua tässä tarkoitettuun välitason rahoitusalan holdingyhtiöön.

3 luku

Purkamis- ja uudelleenjärjestämismahdollisuuksien arviointi

4 §

Laitoksen purkamista ja toiminnan uudelleenjärjestämistä koskevien esteiden poistaminen

Laitoksen on neljän kuukauden kuluessa 1 momentissa tarkoitettun ilmoituksen vastaanottamisesta tehtävä virastolle ehdotus toimenpiteistä, joilla poistetaan viraston havaitsema este. Laitoksen on kuitenkin tehtävä kahden viikon kuluessa 1 momentissa tarkoitettun ilmoituksen vastaanottamisesta virastolle ehdotus toimenpiteistä ja aikataulusta toimenpiteiden täytäntöönpanolle sen varmistamiseksi, että laitos noudattaa sille asetettua omia varoja ja hyväksyttävää velkoja koskevaa vähimmäisvaatimusta sekä kokonaislisäpääomavaatimusta. Ehdotettavien toimenpiteiden täytäntöönpanon aikataulussa on otettava huomioon viraston havaitseman esteen syyt. Laitoksen on tehtävä ehdotus kahden viikon kuluessa, jos olennainen purkamismahdollisuuksien este johtuu siitä, että:

- 1) laitos ei täytä omia varoja ja hyväksyttävää velkoja koskevaa vähimmäisvaatimusta lisätyn kokonaislisäpääomavaatimuksen määrällä, vaikka se täyttäisi kokonaislisäpääomavaatimuksen, luottolaitostoiminnasta annetun lain 11 luvun 6 §:ssä säädetyn harkinnanvaraisen lisäpääomavaatimuksen ja EU:n vakavaraisuusasetuksen 92 artiklan 1 kohdan a—c alakohdassa tarkoitettun omien varojen vähimmäismäärän; tai
- 2) laitos ei täytä tässä laissa tai EU:n vakavaraisuusasetuksessa säädettyä omia varoja ja hyväksyttävää velkoja koskevaa vähimmäisvaatimusta.

Virasto voi vaatia laitokselta seuraavien toimenpiteiden toteuttamista laitoksen purkamisen tai toiminnan uudelleenjärjestämisen esteen poistamiseksi:

- 13) seuraavien juoksuajan profiilien muuttaminen omia varoja ja hyväksyttävää velkoja koskevan vähimmäisvaatimuksen noudattamiseksi:
 - b) 8 luvun 7 f §:n 1 momentissa ja 7 h §:ssä tarkoitettut hyväksyttävät velat.

4 luku

Laitoksen asettaminen kriisihallintoon

4 §

Kriisinratkaisumenettelyn aloittamista koskevan päätöksen julkistaminen

Jos laitos asetetaan kriisihallintoon, 2 §:ssä tarkoitettussa tapauksessa päätöksen tiivistelmä ja muussa tapauksessa koko päätös on julkistettava:

- 1) viraston internetsivuilla;
 - 2) Finanssivalvonnan internetsivuilla;
 - 3) menettelyn kohteena olevan laitoksen internetsivuilla; ja
 - 4) Euroopan pankkiviranomaisen internetsivuilla.
-

5 §

Ryhmään kuuluvan yrityksen, kriisinratkaisun kohteena olevan ryhmän ja sen jäsenluottolaitosten asettaminen kriisihallintoon

Virasto voi asettaa kriisihallintoon rahoitusalan holdingyhtiön, rahoitusalan sekaholdingyhtiön, monialan holdingyhtiön ja emoyrityksenä toimivan vastaavan yhtiön, vaikka se ei täyttäisi 1 §:ssä säädettyjä kriisihallintoon asettamisen edellytyksiä, jos:

- 1) yhtiö on kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö;
- 2) yhtiön laitoksena toimiva tytäryritys, joka ei ole kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö, täyttää 1 §:n 1 momentissa säädetty edellytykset;
- 3) 2 kohdassa tarkoitettun tytäryrityksen kykenemättömyys jatkaa toimintaansa luo riskin kriisinratkaisun kohteena olevan ryhmän kannalta; ja
- 4) tytäryrityksen tai kriisinratkaisun kohteena olevan ryhmän kriisinratkaisu edellyttää yhtiön kohdistuvia toimenpiteitä.

6 luku

Osakkeiden, osuuksien ja eräiden muiden tase-erien arvon alentaminen ja muuntaminen sekä osakkeiden ja osuuksien mitätöiminen

1 §

Velvollisuus alentaa omaan pääomaan luettavien erien nimellisarvoa sekä alentaa ja muuntaa eräitä muita tase-eriä

Viraston on viivytyksettä sen jälkeen, kun laitos on asetettu kriisihallintoon ja laitoksessa on suoritettu 5 luvun 1 §:ssä tarkoitettu arvonmääritys, päätettävä laitoksen tappioiden kattamisesta, osakkeiden ja osuuksien mitätöimisestä sekä EU:n vakavaraisuusasetuksen 51 artiklassa tarkoitettun ensisijaisen lisäpääoman tai 62 artiklassa tarkoitettun toissijaisen pääoman alentamisesta ja muuntamisesta ydinpääomaan luettaviksi rahoitusvälineiksi. Viraston on katettava laitoksen tappiot alentamalla laitoksen sekä, tämän luvun 3 §:ssä säädettyin edellytyksin, laitoksen kanssa samaan ryhmään kuuluvan yrityksen osakkeiden tai osuuksien ja muiden omaan pääomaan luettavien erien nimellisarvoa, tai jos osakkeella tai osuudella ei ole nimellisarvoa, kirjanpidollista vasta-arvoa. Viraston on samalla mitätöitävä kunkin osakkeen- tai osuudenomistajan osakkeet tai osuudet, jollei virasto päättä luovuttaa kyseisiä osakkeita tai osuuksia sellaisille velkojille, joiden saamiset on muutettu ydinpääomaan luettaviksi rahoitusvälineiksi tämän lain mukaisesti. Jos 5 luvun mukaan laaditun arvonmäärityksen

mukaan laitoksen nettoarvo on positiivinen, laitoksen omiin varoihin luettavia eriä ja alakirjauskelpoisia velkoja muunnettaessa olemassa olevia osakkeiden ja muiden omistusinstrumenttien omistusosuutta on laimennettava merkittävästi. Virasto voi tässä momentissa tarkoitettujen tase-erien tai hyväksyttävien velkojen muuntamiseksi velvoittaa laitoksen tai sen emoyrityksen laskemaan liikkeeseen uusia osakkeita tai osuuksia nykyisille osakkaille tai hyväksyttävien velkojen haltijoille edellyttäen, että muuntosuhteessa noudatetaan 8 luvun 3 §:n 5 momenttia.

Mitä 1 ja 2 momentissa säädetään, sovelletaan myös hyväksyttäviin velkoihin, jotka täyttävät 8 luvun 7 f §:n 1 momentissa säädetyt muut kuin EU:n vakavaraisuusasetuksen 72 c artiklan 1 kohdassa säädetyt velkojen jäljellä olevaa juoksu-aikaa koskevat edellytykset.

3 §

Oman pääoman alentaminen ja eräiden muiden tase-erien alentaminen ja muuntaminen ryhmään kuuluvassa yrityksessä

Viraston on päätettävä 1 §:n 1 momentin mukaisista toimenpiteistä samanaikaisesti kriisintarkkailun kohteena olevalle yhteisölle, sen emoyritykselle sekä muille samaan kriisintarkkailun kohteena olevaan ryhmään kuuluville emoyrityksille, jotka eivät ole kriisintarkkailun kohteena olevia yhteisöjä, jos kriisintarkkailun kohteena oleva yhteisö on ostanut hyväksyttävät velat, omaan pääomaan luettavat erät tai muut tase-erät muiden kriisintarkkailun kohteena olevaan ryhmään kuuluvien yhteisöjen välityksellä. Alaskirjaaminen ja muuntaminen on tällöin kohdistettava näihin hyväksyttäviin velkoihin, omaan pääomaan luettaviin eriin tai muihin tase-eriin ja tappiot siirrettävä kriisintarkkailun kohteena olevalle yhteisölle.

7 luku

Kriisintarkkailuvälineitä koskevat yleiset periaatteet

5 §

Arvopaperimarkkinalainsäädännön soveltaminen

Mitä arvopaperimarkkinalain 3 luvussa säädetään esitteestä ja sen sisällöstä sekä 11 luvussa julkisesta ostotarjouksesta ja tarjousvelvollisuudesta, ei sovelleta luovutettaessa tai hankittaessa osakkeita tämän lain 8—11 luvun säännösten nojalla.

8 luku

Velkojen arvonalentaminen ja muuntaminen omiin varoihin luettaviksi rahoitusvälineiksi

3 §

Velkojen arvonalentamisen ja muuntamisen täytäntöönpano

Viraston on lisäksi alennettava velkojen nimellisarvoa ja muunnettava arvonalennusta vastaava määrä ydinpääomaan luettaviksi rahoitusvälineiksi. Muuntaminen tehdään määrään, joka tarvitaan 2 momentissa tarkoitettujen velkojen kirjanpitoarvon alentamisen jälkeen laitoksen tai väliaikaisen laitoksen omien varojen lisäämiseksi sellaiselle omien varojen kynnysarvon mukaiselle tasolle, joka turvaisi laitoksen tai väliaikaisen laitoksen toiminnan, markkinoiden luottamuksen sekä laitoksen toimiluvan ehtojen täyttymisen vähintään vuodeksi.

7 §

Omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vähimmäisvaatimus

Laitoksella on 7 a—7 h §:n mukaisesti oltava jatkuvasti viraston määrittämä, 7 a §:n 1 momentin tai 7 d §:n 1 ja 2 momentin mukaisesti laskettu määrä omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja. Viraston on ennen vähimmäisvaatimuksen asettamista kuultava Finanssivalvontaa.

Viraston tulee 1 momentin mukaista vähimmäisvaatimusta asettaessaan ottaa huomioon ainakin:

1) tarve turvata kriisintarkoituksen tavoitteiden saavuttaminen, sisältäen kriisintarkoituksen kohteena olevan ryhmän kriisin ratkaisemisen soveltamalla kriisintarkoituksuvälineitä kriisintarkoituksen kohteena olevaan yhteisöön;

2) tarve varmistaa, että, jos velkojen arvoa alennetaan tai osakkeiden, osuuksien tai muiden tase-erien arvoa alennetaan tai muunnetaan, laitoksella, kriisintarkoituksen kohteena olevalla yhteisöllä tai sen tytäryrityksillä, jotka ovat laitoksia mutta eivät kriisintarkoituksen kohteena olevia yhteisöjä, on riittävästi omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja, jotta tappiot voidaan kattaa ja laitoksen omien varojen määrä voidaan nostaa sellaiselle omien varojen kynnysarvon mukaiselle tasolle, joka turvaisi laitoksen tai väliaikaisen laitoksen toiminnan jatkumisen ja toimiluvan ehtojen täyttymisen;

3) tarve varmistaa, että, jos hyväksyttävien velkojen arvoa ei kriisintarkoituksusuunnitelman mukaan alenneta tai muunneta tai siirretä täysimääräisesti osittaisessa liiketoiminnan luovutuksessa, kriisintarkoituksen kohteena olevalla yhteisöllä on riittävästi omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja, jotta tappiot voidaan kattaa ja yhteisön omien varojen määrä voidaan nostaa sellaiselle omien varojen kynnysarvon mukaiselle tasolle, joka turvaisi yhteisön toiminnan jatkumisen ja toimiluvan ehtojen täyttymisen;

4) laitoksen tai kriisintarkoituksen kohteena olevan yhteisön koko, liiketoiminta- ja rahoitusmalli, riskiprofiili, vakaus ja miten laitos tai kriisintarkoituksen kohteena oleva yhteisö edistää taloutta;

5) laitoksen toiminnan loppumisen haitalliset vaikutukset rahoitusvakautteen, muihin laitoksiin tai rahoitusjärjestelmään;

6) kriisintarkoituksen kohteena olevan yhteisön omiin varoihin luettavien rahoitusvälineiden ja etuoikeusasemaltaan huonompien hyväksyttävien instrumenttien markkinoiden syvyys, hinnoittelu ja aika, joka on tarpeen päätöksen mukaisten transaktioiden toteuttamiseksi;

7) sellaisten hyväksyttävien velkojen instrumenttien määrä, jotka täyttävät EU:n vakavaraisuusasetuksen 72 a artiklan edellytykset ja joiden jäljellä oleva juoksuaika on alle vuoden vähimmäisvaatimuksen muuttamista koskevasta päätöksestä lukien;

8) sellaisten rahoitusvälineiden saatavuus ja määrä, jotka täyttävät EU:n vakavaraisuusasetuksen 72 a artiklassa tarkoitettuja edellytyksiä, lukuun ottamatta mainitun asetuksen 72 b artiklan 2 kohdan d alakohtaa;

9) se, onko niiden velkojen määrä, jotka on 4 tai 5 §:ssä rajattu arvonalentamisen tai muuntamisen soveltamisalan ulkopuolelle ja joilla on konkurssimenettelyssä maksunsaantijärjestyksessä sama tai huonompi asema kuin ensisijaisuusjärjestyksessä korkeimmilla hyväksyttävillä veloilla, merkittävä verrattuna kriisintarkoituksen kohteena olevan yhteisön omiin varoihin ja hyväksyttäviin velkoihin;

10) mahdollisten uudelleenjärjestelykustannusten vaikutus kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön pääomapohjan vahvistamiseen.

7 a §

Vähimmäisvaatimuksen määrittäminen

Kriisinratkaisun kohteena olevien yhteisöjen on täytettävä 1 momentin 1 ja 2 kohdassa, 7 b tai 7 h §:ssä säädetyt vaatimukset kriisinratkaisun kohteena olevan ryhmän konsolidoidulla tasolla. Viraston on vaatimusta asettaessaan otettava tarvittaessa huomioon, purettaisiinko ryhmän kriisinratkaisusuunnitelman mukaan ryhmän ETA-valtioiden ulkopuolella sijaitseva tytäryritys erikseen.

Jos viraston arvion mukaan hyväksyttävien velkojen arvoa ei todennäköisesti alennettaisi 5 §:n 2 momentin perusteella tai ne todennäköisesti siirrettäisiin täysimääräisesti osittaisessa liiketoiminnan luovutuksessa, laitoksen on täytettävä vähimmäisvaatimus omilla varoilla tai hyväksyttävillä veloilla, jotka riittävät kattamaan arvonalentamisen ulkopuolelle jätettyjen velkojen määrän sekä varmistamaan 7 §:n 2 momentissa säädettyjen edellytysten täyttymisen.

7 b §

Vähimmäisvaatimus maailmanlaajuisen rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävälle luottolaitoksille, olennaisille tytäryrityksille ja muille suurille laitoksille

Kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön, joka on maailmanlaajuisen rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävä luottolaitos tai siihen kuuluva laitos, vähimmäisvaatimus muodostuu EU:n vakavaraisuusasetuksen 92 a ja 494 artiklan vaatimuksista ja viraston tämän pykälän 2 momentin mukaisesti asettamista lisävaatimuksista. ETA-valtioiden ulkopuolelle sijoittautuneen maailmanlaajuisen rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävän luottolaitoksen olennaisen tytäryrityksen, joka on sijoittautunut ETA-valtioon, vähimmäisvaatimus muodostuu EU:n vakavaraisuusasetuksen 92 b artiklasta ja 494 artiklan vaatimuksista sekä viraston 2 momentin mukaisesti asettamista lisävaatimuksista, jotka on täytettävä 7 f §:n 1 momentissa ja 14 luvun 6 §:n 5 momentissa säädetyt edellytykset täyttävillä omilla varoilla ja veloilla.

Jos 10 §:ää sovellettaessa yhtä useampi samaan maailmanlaajuisen rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävään luottolaitokseen kuuluva maailmanlaajuisen rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävä yhteisö on kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö tai kolmannen maan yhteisö, joka olisi kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö, jos se olisi sijoittautunut ETA-valtioon, kriisinratkaisuviranomaisten on laskettava lisävaatimus jokaiselle kriisinratkaisun kohteena olevalle yhteisölle ja kolmannen maan yhteisölle sekä ETA-valtioon sijoittautuneelle emoyritykselle siten kuin emoyritys olisi maailmanlaajuisen rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävän luottolaitoksen ainoa kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö.

Maailmanlaajuisen rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävän luottolaitoksen sekä kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön, johon sovelletaan 7 d §:n 1 tai 3 momenttia, tulee täyttää vähimmäisvaatimuksen lisäksi omilla varoilla, etuoikeusasemaltaan huonommilla hyväksyttävillä rahoitusvälineillä tai 7 h §:n 4 momentissa tarkoitetuilla veloilla vaatimus, joka on vähintään kahdeksan prosenttia velkojen ja omien varojen kokonaismäärästä. Virasto voi asettaa vaatimuksen tätä alhaisemmaksi osuudeksi, jonka tulee kuitenkin olla enemmän kuin valtiovarainministeriön asetuksessa säädetyllä laskukaavalla saatu tulos, jos EU:n vakavaraisuusasetuksen 72 b artiklan 3 kohdan edellytykset täyttyvät. Valtiovarainministeriön

asetuksella annetaan tarkemmat säännökset alhaisemman vaatimuksen arvioimiseksi siitä, miten vähimmäisvaatimusta täydentävä vaatimus lasketaan velkojen ja omien varojen kokonaisuudesta, ottaen huomioon EU:n vakavaraisuusasetuksen 72 b artiklan 3 kohdan mukaiset mahdolliset vähennykset.

Vähimmäisvaatimusta täydentävä vaatimus, joka tulisi täyttää 4 momentissa säädetyin tavoin, voi 7 d §:n 1 momentissa säädettyjen kriisinratkaisun kohteena olevien yhteisöjen osalta olla kuitenkin enintään 27 prosenttia kokonaisriskin määrästä, jos:

- 1) yhteisön kriisinratkaisusuunnitelmassa rahoitusjärjestelyn käyttöä ei pidetä vaihtoehtona; tai
- 2) vähimmäisvaatimus mahdollistaa sen, että yhteisö täyttää 6 §:n 4 tai 5 momentissa säädetyt vaatimukset.

Poiketen siitä, mitä 4 momentissa säädetään, virasto voi päättää, että siinä mainittujen laitosten ja yhteisöjen on täytettävä vähimmäisvaatimusta täydentävä vaatimus kokonaisuudessaan omilla varoilla, etuoikeusasemaltaan huonommilla hyväksyttävillä rahoitusvälineillä tai 7 h §:n 4 momentissa tarkoitetuilla veloilla, jos näiden summa ei ylitä korkeampaa seuraavista:

Virasto voi soveltaa 7 momenttia enintään 30 prosenttiin kaikista 4 momentissa tarkoitetuista laitoksista ja yhteisöistä. Lisäksi edellytetään, että vähintään yksi seuraavista edellytyksistä täyttyy:

- 1) edeltäneessä purkamismahdollisuuksien arvioinnissa on havaittu purkamismahdollisuuksien olennaisia esteitä ja:

7 c §

Vähimmäisvaatimusta täydentävä vaatimus muille kriisinratkaisun kohteena oleville yhteisöille

Virasto voi päättää, että muiden kuin maailmanlaajuisen rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävän luottolaitoksen tai 7 d §:ssä tarkoitettujen kriisinratkaisun kohteena olevien yhteisöjen on täytettävä vähimmäisvaatimuksen lisäksi omilla varoilla, etuoikeusasemaltaan huonommilla hyväksyttävillä rahoitusvälineillä tai 7 h §:n 4 momentissa tarkoitetuilla veloilla vaatimus, joka on enintään kahdeksan prosenttia velkojen ja omien varojen kokonaisuudesta taikka 7 b §:n 7 momentin 2 kohtaa soveltamalla saatu määrä. Virasto voi tehdä päätöksen, jos:

- 1) 7 h §:n 1—3 momentissa tarkoitetuilla muilla kuin etuoikeudeltaan huonommilla veloilla on konkurssissa maksunsaantijärjestyksessä sama asema kuin jollain niistä veloista, joiden nimellisarvoa ei voi 4 tai 5 §:n mukaisesti alentaa;
- 2) on riski, että sellaisten muiden kuin etuoikeudeltaan huonompien velkojen arvonalentaminen tai muuntaminen, joita ei ole 4 tai 5 §:ssä rajattu arvonalentamisen tai muuntamisen soveltamisalan ulkopuolelle, aiheuttaa velkojille suurempia tappioita kuin niille aiheutuisi konkurssimenettelyssä;
- 3) omien varojen ja muiden etuoikeudeltaan huonompien velkojen määrä ei ylitä määrää, joka on tarpeen sen varmistamiseksi, ettei 2 kohdassa tarkoitetuille velkojille aiheudu suurempia tappioita kuin niille olisi aiheutunut konkurssimenettelyssä.

7 d §

Vähimmäisvaatimus kansallisesti suurille luottolaitoksille

Kriisinratkaisun kohteena olevien yhteisöjen on täytettävä 1 momentin mukainen vaatimus omilla varoilla, etuoikeusasemaltaan huonommilla hyväksyttävillä rahoitusvälineillä tai 7 h §:n 4 momentissa tarkoitetuilla veloilla.

7 e §

Vähimmäisvaatimus tytäryrityksille

Kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön tytäryrityksen tai ETA-valtioiden ulkopuolelle sijoittautuneen laitoksen tytäryrityksen, joka ei ole itse kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö, tulee täyttää vähimmäisvaatimus yksittäisenä laitoksena. Edellä 1 luvun 1 §:n 2 momentista poiketen virasto voi edellyttää, että myös mainitussa momentissa tarkoitetun yhtiön tulee täyttää vähimmäisvaatimus yksittäisenä laitoksena, jos se on kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön tytäryritys, mutta ei ole itse kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö.

Edellä 1 momentissa säädetystä poiketen, jos ETA-valtioiden ulkopuolelle sijoittautuneen laitoksen tytäryritys on samalla myös ETA-valtiossa toimiva emoyritys, mutta ei itse kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö, sen tulee täyttää vähimmäisvaatimus konsolidoidulla tasolla.

Virasto voi tytäryrityksen kriisinratkaisusta vastaavana viranomaisena asettaa 1 momentissa säädetystä poiketen siinä tarkoitetuille tytäryrityksille vähimmäisvaatimuksen konsolidoidulla tasolla seuraavien edellytysten täytyessä:

- 1) tytäryritys on kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön suorassa omistuksessa;
- 2) kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö on ETA-valtiossa emoyrityksenä toimiva rahoitusalan holdingyhtiö tai rahoitusalan sekaholdingyhtiö;
- 3) sekä tytäryritys että kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö ovat sijoittautuneet Suomeen ja kuuluvat samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin;
- 4) kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö ei omista tytäryrityksen lisäksi suoraan muita 1 luvun 1 §:n 2 momentissa tarkoitettuja tytäryrityksenä toimivia yhtiöitä, joille on asetettu 7 §:n mukainen vähimmäisvaatimus tai joihin sovelletaan tässä pykälässä säädettyä vähimmäisvaatimusta; ja
- 5) EU:n vakavaraisuusasetuksen 72 e artiklan 5 kohdassa säädettyillä vähennyksillä olisi kohtuuton vaikutus tytäryritykseen.

Lisäksi virasto voi 1 momentissa säädetystä poiketen asettaa siinä tarkoitetuille tytäryrityksille vähimmäisvaatimuksen konsolidoidulla tasolla, jos tytäryritykselle on asetettu luottolaitostoiminnasta annetun lain 11 luvun 6 §:ssä säädetty harkinnanvarainen lisäpääomavaatimus konsolidoidulla tasolla. Vähimmäisvaatimuksen asettaminen tytäryritykselle konsolidoidulla tasolla ei saa johtaa siihen, että konsolidointiin kuuluvan alakonsernin pääomapohjan vahvistamiseksi tarvittava määrä yliarvioidaan 7 §:n 4 momentin 2 kohtaa sovellettaessa. Arviossa on otettava huomioon tällöin myös konsolidointiin kuuluvien kriisinratkaisusuunnitelman mukaan maksukyvyttömyysmenettelyyn asetettavien laitosten määrä.

Edellä 3 ja 4 momenttia sovellettaessa edellytetään lisäksi, että se, että tytäryritys noudattaisi vähimmäisvaatimusta konsolidoidulla tasolla, ei olennaisesti heikennä mitään seuraavista:

- 1) konsernin kriisinratkaisustrategian uskottavuus ja toteutettavuus;
- 2) tytäryrityksen mahdollisuus noudattaa omien varojen vaatimusta arvon alentamis- ja muuntamisvaltuuksien soveltamisen jälkeen;
- 3) konsernin sisäisten tappioiden siirtoa ja pääomapohjan vahvistamista sisältäen tytäryrityksen tai muiden kriisinratkaisun kohteena olevaan ryhmään kuuluvien yhteisöjen osakkeiden, osuuksien ja eräiden muiden tase-erien 6 luvun 1 §:ssä säädetty arvon alentaminen ja muuntaminen.

Virasto voi tytäryrityksen kriisinratkaisusta vastaavana viranomaisena poiketa siitä, mitä 1—5 momentissa ja 7 f §:ssä säädetään tytäryrityksestä, jos:

1) sekä tytäryritys että emoyritys tai kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö kuuluvat samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan ryhmään ja ne on rekisteröity ja niitä valvotaan Suomessa;

2) Suomessa kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö tai emoyritys konsolidoidun taloudellisen aseman perusteella täyttää vähimmäisvaatimuksen;

3) ei ole tai ei ole ennakoitavissa estettä, jonka vuoksi emoyritys tai kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö ei voisi siirtää nopeasti omia varoja tai velkojen takaisinmaksua tytäryritykselle, etenkin tilanteessa, jossa emoyritykseen tai kriisinratkaisun kohteena olevaan yhteisöön sovelletaan kriisinratkaisuvälineitä;

4) tytäryritystä johdetaan terveiden ja varovaisten liikeperiaatteiden mukaisesti ja emoyritys tai kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö takaa tytäryrityksen velvoitteet Finanssivalvonnan hyväksymällä tavalla taikka tytäryrityksen riskit ovat merkitykseltään vähäiset;

5) emoyrityksen tai kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön riskien arviointia, mittaamista ja valvontaa koskevat menettelyt kattavat myös tytäryrityksen;

6) tytäryritys on emoyrityksen tai kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön kirjanpitolain 1 luvun 5 §:n 1 momentissa tarkoitetussa määräysvallassa; ja

7) tytäryritys ei ole itse kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö.

Tässä pykälässä tarkoitetun tytäryrityksen vähimmäisvaatimus asetetaan noudattaen 10 §:ssä ja 14 luvussa säädettyä menettelyä.

7 f §

Tytäryritysten vähimmäisvaatimuksen täyttäminen

Edellä 7 e §:n 1—4 momentissa tarkoitettujen laitosten on täytettävä vähimmäisvaatimus ydinpääomalla sekä omilla varoilla, jotka on laskettu liikkeeseen samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan ryhmään kuuluville yhteisöille ja jotka ovat näiden ostamia taikka jotka on laskettu liikkeeseen muulle kuin samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan ryhmään kuuluvalle yhteisöille ja ovat näiden ostamia, jos omien varojen arvonalentaminen tai muuntaminen ei vaikuta kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön määräysvaltaan tytäryrityksessä. Vähimmäisvaatimus voidaan täyttää tämän lisäksi tai sijasta veloilla, jotka täyttävät seuraavat edellytykset:

1) velka on laskettu liikkeeseen samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan ryhmään kuuluvalle kriisinratkaisun kohteena olevalle yhteisöille ja on sen suoraan tai välillisesti ostama samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan ryhmään kuuluvan muun yhteisön, joka osti velan laitokselta, välityksellä taikka velka on laskettu liikkeeseen nykyiselle osakkeenomistajalle, joka ei kuulu kriisinratkaisun kohteena olevan ryhmään ja on tämän ostama, jos velkojen arvonalentaminen tai muuntaminen ei vaikuta kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön määräysvaltaan tytäryrityksessä;

2) velka täyttää EU:n vakavaraisuusasetuksen 72 a artiklassa säädetyt vaatimukset lukuun ottamatta 72 b artiklan 2 kohdan b, c, k—m alakohtaa sekä 3—5 kohtaa;

3) velan etusija on maksunsaantijärjestyksessä sellaisten velkojen jälkeen, jotka eivät täytä 1 kohdassa tarkoitettuja edellytyksiä ja joita ei sisällytetä omien varojen vaatimukseen;

4) velan arvoa alennettaisiin tai muunnettaisiin kriisinratkaisun kohteena olevan ryhmän kriisinratkaisusuunnitelman mukaisesti ja siten, ettei arvon alentaminen tai muuntaminen vaikuttaisi kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön määräysvaltaan tytäryrityksessä;

5) velan hankkimista ei ole rahoittanut suoraan tai välillisesti 7 e §:n 1—4 momentissa tarkoitettu laitos;

6) velan ehdoissa ei määrätä, että 7 e §:n 1—4 momentissa tarkoitettu laitos soveltaisi osto-optiota, lunastusta, takaisinostoa tai enneaikaista takaisinmaksua muutoin kuin laitoksen selvitystilassa tai konkurssissa;

7) velan korkoa tai pääomaa ei voi lyhentää ennenaikaisesti muutoin kuin 7 e §:n 1—4 momentissa tarkoitetun laitoksen selvitys- tai konkurssimenettelyssä;

8) velan koron tai osingon maksujen määrää ei muuteta 7 e §:n 1—4 momentissa tarkoitetun laitoksen tai sen emoyrityksen luottokelpoisuuden perusteella.

Virasto voi päättää, että tytäryrityksen vähimmäisvaatimus täytetään kokonaan tai osittain kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön antamalla takauksella, jos:

- 1) 7 e §:n 6 momentin 1 ja 2 kohdassa säädetty edellytykset täyttyvät;
- 2) takaus on vähintään vähimmäisvaatimuksen korvaavan osuuden suuruinen;
- 3) takaus tulee maksettavaksi, kun aiempi seuraavista edellytyksistä täyttyy:
 - a) virasto on tehnyt 6 luvun 1 §:ssä tarkoitetun päätöksen tytäryrityksen pääomaan luettavien erien nimellisarvon alentamisesta ja hyväksyttävien velkojen alentamisesta; tai
 - b) tytäryritys ei pysty maksamaan velkojaan eräpäivänä;
- 4) vähintään 50 prosentille takauksesta on vakuutena rahoitusvakuuslain (11/2004) 1 §:ssä tarkoitettu rahoitusvakuusjärjestely;
- 5) takaukselle asetettu vakuus täyttää EU:n vakavaraisuusasetuksen 197 artiklan vaatimukset, ja se riittää aliarvostusten jälkeen kattamaan tämän momentin 4 kohdassa säädetyn vakuuden;
- 6) takaukselle asetettua vakuutta ei ole kiinnitetty eikä se ole muiden takausten vakuutena;
- 7) vakuuden juoksuaika täyttää EU:n vakavaraisuusasetuksen 72 c artiklan 1 kohdassa säädetty edellytykset; ja
- 8) vakuuden siirrolle kriisinratkaisun kohteena olevalta yhteisöltä tytäryritykselle ei ole esteitä, vaikka kriisinratkaisun kohteena olevaan yhteisöön kohdistuu kriisinratkaisutoimia.

Kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön on viraston pyynnöstä toimitettava riippumaton oikeudellinen lausunto tai muulla tavoin osoitettava, ettei 2 momentin 8 kohdassa säädettyjä esteitä ole.

Jos tytäryritykselle on asetettu vähimmäisvaatimus konsolidoidulla tasolla 7 e §:n nojalla, sen omien varojen ja hyväksyttävien velkojen määrään on sisällytettävä ETA-valtioon sijoittautuneen ja sen konsolidoinnin piiriin kuuluvan tytäryrityksen tämän pykälän 1 momentin mukaisesti liikkeeseen laskemat velat, jotka on laskettu liikkeeseen:

- 1) kriisinratkaisun kohteena olevalle yhteisölle ja ovat sen suoraan tai välillisesti ostamia sellaisen samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan ryhmään kuuluvan muun yhteisön välityksellä, joka ei kuulu konsolidoitua vähimmäisvaatimusta noudattavan yhteisön konsolidoinnin piiriin;
- 2) nykyiselle osakkeenomistajalle, joka ei kuulu samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan ryhmään.

Edellä 4 momentissa tarkoitettujen velkojen määrä ei saa ylittää konsolidoinnin piiriin kuuluvan tytäryrityksen vähimmäisvaatimuksen määrää, josta on vähennetty:

- 1) velat, jotka on laskettu liikkeeseen omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vähimmäisvaatimusta konsolidoinnin perusteella noudattavalle yhteisölle ja ovat sen suoraan tai välillisesti ostamia sellaisen samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan ryhmään kuuluvan muun yhteisön välityksellä, joka kuuluu kyseisen yhteisön konsolidoinnin piiriin; ja
- 2) 1 momentissa tarkoitetut omat varat.

7 g §

Talletuspankkien yhteenliittymän vähimmäisvaatimus

Virasto päättää talletuspankkien yhteenliittymän kriisinratkaisusuunnitelman ja yhteenliittymän keskinäisen vastuun piirteet huomioon ottaen, mille yhteenliittymään kuuluville yhteisöille asetetaan 7 ja 7 a—7 d §:ssä säädetty vähimmäisvaatimus sen varmistamiseksi, että koko yhteenliittymä noudattaa vaatimusta ryhmän tasolla, ja miten niiden tulee kriisinratkaisusuunnitelman mukaisesti täyttää vaatimus.

Keskusyhteisön tai sen jäsenluottolaitoksen, joka ei itse ole kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö, on täytettävä vähimmäisvaatimus yksittäisenä laitoksena. Lisäksi kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön, jolle ei 1 momentissa tarkoitettua harkinnan jälkeen aseteta 7 §:n 1 momentissa, 7 b §:n 1 momentissa tai 7 d §:n 1 ja 2 momentissa säädettyä vaatimusta konsolidoidulla tasolla, tulee täyttää vähimmäisvaatimus yksittäisenä laitoksena.

Mitä 7 e §:n 6 ja 7 momentissa ja 7 f §:ssä säädetään tytäryrityksestä, sovelletaan myös sellaiseen keskusyhteisöön, jäsenluottolaitokseen ja kriisinratkaisun kohteena olevaan yhteisöön, jolle asetetaan vähimmäisvaatimus 2 momentissa säädetyin tavoin yksittäisenä laitoksena.

Virasto voi päättää olla soveltamatta 7 e §:n 6 ja 7 momenttia ja 7 f §:ää kokonaan tai osittain keskusyhteisöön tai sen jäsenluottolaitokseen, jos talletuspankkien yhteenliittymästä annetun lain 3 §:n 1—3 kohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät ja:

- 1) keskusyhteisö ja laitos kuuluvat samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan ryhmään;
- 2) jäsenluottolaitosten vähimmäisvaatimusta valvotaan kokonaisuutena niiden konsolidoitujen tilinpäätösten perusteella;
- 3) kriisinratkaisun kohteena oleva ryhmä täyttää vähimmäisvaatimuksen 1 momentissa säädetyin tavoin ryhmän tasolla; ja
- 4) ei ole eikä ole ennakoitavissa olennaista estettä keskusyhteisön ja sen jäsenluottolaitoksen väliselle omien varojen siirrolle tai velkojen takaisinmaksulle kriisinratkaisussa.

7 h §

Vähimmäisvaatimukseen sisällytettävät hyväksyttävät velat

Alentamiskelpoiset velat voidaan sisällyttää 7 §:n 1 momentissa tarkoitettuun omien varojen ja hyväksyttävien velkojen kokonaismäärään vain, jos ne täyttävät EU:n vakavaraisuusasetuksen 72 a—72 c artiklassa säädetyt edellytykset lukuun ottamatta 72 b artiklan 2 kohdan d alakohtaa.

Maailmanlaajuisen rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävän luottolaitoksen hyväksyttävät velat koostuvat 1 momentista poiketen EU:n vakavaraisuusasetuksen 72 a—72 k artiklan mukaisesti määritetyistä hyväksyttävistä veloista.

Omien varojen ja hyväksyttävien velkojen kokonaismäärään sisällytettäviin kytkettyjä johdannaisia sisältäviin velkoihin sovelletaan kriisinratkaisudirektiivin 45 b artiklan 2 kohtaa.

Kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön omien varojen ja hyväksyttävien velkojen kokonaismäärään sisällytetään samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan ryhmään kuuluvan tytäryrityksen liikkeeseen lasketut velat, jotka on merkinnyt tytäryrityksen nykyinen osakkeenomistaja, joka ei kuulu samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan ryhmään, vain, jos:

- 1) velat on laskettu liikkeeseen 7 f §:n 1 momentissa tarkoitettua mukaisesti;
- 2) arvonalentaminen tai muuntaminen 6 luvun 1 ja 2 §:ssä tarkoitettulla tavalla ei vaikuta kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön määräysvaltaan tytäryrityksessä; ja
- 3) velkojen määrä on pienempi kuin seuraavien määrien erotus:
 - a) summa, joka on saatu laskemalla yhteen kriisinratkaisun kohteena olevalle yhteisölle liikkeeseen lasketut ja sen suoraan tai välillisesti toisen samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan ryhmään kuuluvan yhteisön kautta ostamat velat sekä 7 f §:n 1 momentin johdantokappaleessa tarkoitettua liikkeeseen lasketut omat varat;
 - b) 7 e §:n 1 ja 2 momentissa tai 7 g §:n 2 momentissa säädetty vähimmäisvaatimuksen määrä.

7 i §

Vähimmäisvaatimus maksukyvyttömyysmenettelyyn asetettavalle laitokselle

Virasto ei aseta 7 §:ssä tarkoitettua omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vähimmäisvaatimusta laitokselle, joka kriisinratkaisusuunnitelman mukaan asetettaisiin selvitystilaan tai konkurssiin taikka joka ei ole kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö ja johon kriisinratkaisun kohteena olevan ryhmän kriisinratkaisusuunnitelmassa ei sovellettaisi velkojen alaskirjaus- ja muuntamisvaltuuksia.

Poiketen 1 momentissa säädetystä virasto voi asettaa mainitussa momentissa tarkoitettulle laitokselle vähimmäisvaatimuksen yksittäisenä laitoksena, jos se katsoo sen perustelluksi. Viraston on arvioissaan otettava huomioon laitoksen kaatumisen mahdolliset haitalliset vaikutukset rahoitusvakauteen, muihin laitoksiin tai rahoitusjärjestelmään ja talletussuojarahastoon. Vähimmäisvaatimuksen tulee tällöin ylittää määrä, joka on arvioitu riittäväksi kattamaan täysimääräisesti laitoksen odotettavat tappiot.

Jos virasto on asettanut laitokselle 2 momentissa tarkoitettujen omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vähimmäisvaatimuksen, se tulee täyttää yhdellä tai useammalla seuraavista:

- 1) omat varat;
- 2) velat, jotka täyttävät EU:n vakavaraisuusasetuksen 72 a artiklassa säädetty vaatimukset lukuun ottamatta 72 b artiklan 2 kohdan b ja d alakohtaa;
- 3) 7 h §:n 3 momentissa tarkoitettut velat, joihin sisältyy kytkettyjä johdannaisia.

Jos laitokselle ei ole asetettu 1 momentin mukaisesti omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vähimmäisvaatimusta, se ei tarvitse EU:n vakavaraisuusasetuksen 77 artiklan 2 kohdassa tai 78 a artiklassa tarkoitettua etukäteistä lupaa virastolta.

Laitoksen osuuksia sen tytäryrityksen liikkeeseen laskemista omien varojen ja hyväksyttävien velkojen rahoitusvälineistä ei vähennetä EU:n vakavaraisuusasetuksen mukaisista laitoksen hyväksyttävistä veloista mainitun asetuksen 72 e artiklan 5 kohdassa säädetyn tavoin, jos tytäryritykselle ei ole asetettu 1 momentissa tarkoitetuissa tilanteissa omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vähimmäisvaatimusta. Vähennys omien varojen rahoitusvälineiden osuudesta on kuitenkin tehtävä, jos laitoksen osuus näistä rahoitusvälineistä on vähintään seitsemän prosenttia laitoksen omien varojen ja velkojen, jotka täyttävät 7 f §:n 1 momentissa tarkoitettuja edellytykset, vähimmäismäärästä ja tytäryritys on samaan kriisinratkaisunkohteena olevaan ryhmään kuuluva laitos. Lisäksi tällöin edellytetään, että laitos ei ole itse kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö, mutta on sellaisen tytäryritys tai kolmanteen maahan sijoittautuneen laitoksen tytäryritys, joka olisi kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö, jos se olisi sijoittautunut ETA-valtioon.

9 §

Omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevan vähimmäisvaatimuksen valvonta

Virasto voi Finanssivalvontaa kuultuaan ryhtyä jompaankumpaan seuraavista toimenpiteistä, jos laitos ei täytä tässä luvussa tarkoitettua omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevaa vähimmäisvaatimusta:

- 1) toimenpiteet purkamista ja toiminnan uudelleenjärjestämisen koskevien esteiden poistamiseksi 3 luvun 4 tai 5 §:n mukaisesti;
 - 2) voitonjaon ja muiden varojen jakojen kieltäminen 12 luvun 13 §:n mukaisesti.
-

10 §

Yhteistyö muiden ETA-valtioiden kriisinratkaisuviranomaisten kanssa

Yhteisessä päätöksessä voidaan sopia, jos se on kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön kriisinratkaisusuunnitelman mukaista, että kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön sijaan tytäryritys täyttää osan vähimmäisvaatimuksesta sellaisilla 7 f §:n 1 momentissa säädetyillä rahoitusvälineillä, jotka ovat ostaneet yhteisöt, jotka eivät kuulu kriisinratkaisun kohteena olevaan ryhmään.

14 §

Julkistaminen sekä raportointi virastolle ja Euroopan pankkiviranomaiselle

Laitosten on raportoitava virastolle ja Finanssivalvonnalle:

1) puolivuositain hyväksyttävien velkojen määrä ja 7 f §:n 1 momentin johdantokappaleessa säädetty omien varojen määrä;

2) vuosittain muiden alentamiskelpoisten velkojen määrä; ja

3) vuosittain 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen velkojen ja omien varojen koostumus, niiden maksunsaantijärjestys konkurssissa sekä se, sovelletaanko niihin kolmannen maan lainsäädäntöä ja sisältävätkö ne arvonalentamis- ja muuntamisvaltuuksien tunnustamista koskevan sopimusehdon.

Sen lisäksi, mitä 1 momentissa säädetään, laitoksen on raportoitava mainitussa momentissa tarkoitettut seikat viraston tai Finanssivalvonnan pyynnöstä. Laitoksella ei ole velvollisuutta raportoida 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettua muiden alentamiskelpoisten velkojen määrää, jos laitoksella on raportointipäivänä mainitun momentin 1 kohdassa tarkoitettuja omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja vähintään 150 prosenttia sille asetetusta vähimmäisvaatimuksesta.

Laitoksen on julkistettava vähintään vuosittain:

1) 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettut tiedot sekä mainitussa kohdassa tarkoitettujen hyväksyttävien velkojen ja omien varojen koostumus, juoksuajan profiili ja maksunsaantijärjestys selvitystilassa ja konkurssissa; ja

2) tämän luvun mukaisesti vahvistettu omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskeva vähimmäisvaatimus.

Mitä 1—3 momentissa säädetään, ei sovelleta laitoksiin, joille ei 7 i §:n 1 momentin mukaisesti aseteta omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vähimmäisvaatimusta tai jolle se on asetettu mainitun pykälän 2 momentin perusteella. Jos virasto on asettanut mainitussa momentissa tarkoitettussa tilanteessa laitokselle vähimmäisvaatimuksen, se määrittää laitoksen 1 ja 3 momentin mukaisen raportoinnin ja julkistamisen sisällön ja aikataulun. Laitokselta tulee edellyttää vain sellaista raportointia ja julkistamista, joka on tarpeen vähimmäisvaatimuksen noudattamisen valvomiseksi.

Jos laitokseen on käytetty kriisinratkaisuvalltuuksia tai 6 luvun 1 §:ssä säädettyjä velkojen arvonalentamis- ja muuntamisvaltuuksia, laitoksen on julkistettava tiedot tämän pykälän 3 momentin mukaisesti siitä päivästä, jona sen tulee 11 §:n mukaisesti täyttää tämän luvun mukaisesti vahvistettu omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskeva vähimmäisvaatimus.

Viraston on ilmoitettava Euroopan pankkiviranomaiselle tämän luvun nojalla laitoksille vahvistetut omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevat vähimmäisvaatimukset.

12 luku

Viraston toimivaltuudet

8 §

Valtuudet keskeyttää sopimuksen täytäntöönpano

Sen lisäksi, mitä 1 momentissa säädetään, virastolla on vastaava keskeyttämis-oikeus Finanssivalvontaa kuultuaan, jos:

3) keskeyttäminen on välttämätöntä laitoksen taloudellisen tilan heikkenemisen estämiseksi sekä:

a) 4 luvun 1 §:n 1 momentin 3 kohdassa tarkoitetun yleisen edun arvion toteuttamiseksi;

Mitä 1 ja 2 momentissa säädetään, ei sovelleta maksu- ja suoritusvelvoitteisiin, joiden edunsaajina ovat eräistä arvopaperi- ja valuuttakaupan sekä selvitysjärjestelmän ehdoista annetussa laissa tarkoitetut selvitysjärjestelmät, niiden osapuolet, toisessa ETA-valtiossa vastaavat selvitysjärjestelmät tai niiden osapuolet taikka keskuspankit, Euroopan unionin jäsenvaltiossa toimivat keskusvastapuolet tai Euroopan arvopaperimarkkinaviranomaisen OTC-johdannaisista, keskusvastapuolista ja kauppätietorekistereistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 648/2012 25 artiklan nojalla tunnustamat kolmannen maan keskusvastapuolet.

9 §

Valtuudet rajoittaa vakuusoikeuksien täytäntöönpanoa

Mitä 1 momentissa säädetään, ei koske eräistä arvopaperi- ja valuuttakaupan sekä selvitysjärjestelmän ehdoista annetussa laissa tarkoitettujen selvitysjärjestelmien ja niiden osapuolten ja toisessa ETA-valtiossa vastaavien selvitysjärjestelmien ja niiden osapuolten vakuusoikeuksia, keskuspankkien sellaisia vakuusoikeuksia, jotka kohdistuvat kriisihallintoon asetetun laitoksen vakuudeksi tai marginaaliksi asettamiin varoihin eikä Euroopan unionin jäsenvaltioissa toimivia keskusvastapuolia eikä Euroopan arvopaperimarkkinaviranomaisen OTC-johdannaisista, keskusvastapuolista ja kauppätietorekistereistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 648/2012 25 artiklan nojalla tunnustamia kolmannen maan keskusvastapuolia.

10 §

Valtuudet lykätä tilapäisesti oikeutta sopimuksen irtisanomiseen tai purkamiseen

Edellä 1 ja 2 momenttia ei sovelleta eräistä arvopaperi- ja valuuttakaupan sekä selvitysjärjestelmän ehdoista annetussa laissa tarkoitettuihin selvitysjärjestelmiin ja niiden osapuoliin, toisessa ETA-valtiossa vastaaviin selvitysjärjestelmiin ja niiden osapuoliin eikä keskuspankkeihin, Euroopan unionin jäsenvaltioissa toimiviin keskusvastapuoliin eikä Euroopan arvopaperimarkkinaviranomaisen OTC-johdannaisista, keskusvastapuolista ja kauppätietorekistereistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 648/2012 25 artiklan nojalla tunnustamiin kolmannen maan keskusvastapuoliin.

12 §

Lykkäämisvaltuuksien tunnustaminen sopimuksissa

Edellä 1 momentissa tarkoitettu sopimusehto on sisällytettävä kaikkiin rahoitussopimuksiin, joilla:

- 1) luodaan uusi velvoite tai muutetaan olennaisesti olemassa olevaa velvoitetta; ja
 - 2) sovitaan rahoitussopimuksen purkamisesta tai vakuusoikeuksien täytäntöönpanosta.
-

13 §

Varojenjaon rajoittaminen

Virasto voi kieltää laitosta jakamasta enempää kuin 3 momentissa säädetyn omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevaan vähimmäisvaatimukseen liittyvän jakokelpoisen enimmäismäärän. Virasto voi kieltää varojenjaon, vaikka laitos täyttää kokonaislisäpääomavaatimuksen, luottolaitostoiminnasta annetun lain 11 luvun 6 §:ssä säädetyn harkinnanvaraisen lisäpääomavaatimuksen ja EU:n vakavaraisuusasetuksen 92 artiklan 1 kohdan a—c alakohdassa tarkoitettujen omien varojen vähimmäismäärän, jos se ei kuitenkaan täytä tämän lain 8 luvun 7 a §:n 1 momentin 1 kohdassa ja 7 b §:n 1 momentissa säädettyjä omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevaa vähimmäisvaatimusta lisättynä kokonaislisäpääomavaatimuksen määrällä. Laitoksen on tällaisessa tilanteessa ilmoitettava asiasta viipymättä virastolle.

Edellä 3 momentissa tarkoitettuina kokonaislisäpääomavaatimuksen kattamiseen luettavina omina varoina pidetään tätä pykälää sovellettaessa sellaista ydinpääomaa, jota ei käytetä EU:n vakavaraisuusasetuksen 92 a artiklassa ja tämän lain 8 luvussa tarkoitettujen omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevan vähimmäisvaatimusten kattamiseksi, ja joka lasketaan prosenttiosuutena EU:n vakavaraisuusasetuksen 92 artiklan 3 kohdan mukaan lasketusta kokonaisriskin määrästä.

Edellä 3 momentissa tarkoitettuina voitonjakokelpoisina varoina pidetään sellaista edellisen ja kuluvan tilikauden voittoa, jota ei ole laskettu ydinpääomaan kuuluvaksi eräksi ja josta on vähennetty toteutuneet osingon jaot, muut varojen jaot ja laskennallinen verovelka. Edellä 3 momentin mukaisesti määräytyvästä jakokelpoisesta enimmäismäärästä vähennetään lisäksi toteutuneet osingon jaot sekä muut varojen jaot.

Viraston on Finanssivalvontaa kuultuaan ilman tarpeetonta viivytystä arvioitava, asettaako se 1 momentissa tarkoitettua kiellon ottaen huomioon kaikki seuraavat seikat:

4) onko kyvyttömyys korvata velkoja, jotka eivät enää täytä EU:n vakavaraisuusasetuksen 72 b ja 72 c artiklassa taikka tämän lain 8 luvun 7 f §:n 1 momentissa tai 7 h §:ssä säädettyjä hyväksyttävyysskriteerejä tai juoksuajan edellytyksiä, epäsystemaattista vai markkinoiden laajuisen häiriön aiheuttamaa;

14 luku

Ryhmäkriisinratkaisu

6 §

Eurooppalainen kriisinratkaisukollegio

Jos kollegio hyväksyy globaalın kriisinratkaisustrategian ja sen mukaan ETA-valtioihin sijoittautuneet tytäryritykset tai ETA-valtiossa toimiva emoyritys ja sen tytäryritykset eivät ole kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä, ETA-valtiossa sijoittautuneen tytäryrityksen tai ETA-valtiossa toimivan emoyrityksen on täytettävä 7 e §:n 1 tai 2 momentissa säädetty vähimmäisvaatimus laskemalla liikkeeseen 7 f §:n 1 momentissa tarkoitettuja varoja tai velkoja kolmanteen maahan sijoittautuneelle emoyritykselle tai tämän samaan maahan sijoittautuneille tytäryrityksille taikka muille yhteisöille. Jos ETA-valtiossa toimiva emoyritys täyttää tämän vähimmäisvaatimuksen, sen tulee tehdä se konsolidoidulla tasolla.

18 luku

Hallinnolliset seuraamukset

1 §

Seuraamusmaksu

Finanssivalvonnasta annetun lain 40 §:n 1 momentissa tarkoitettuja säännöksiä, joiden laiminlyönnistä tai rikkomisesta määrätään seuraamusmaksu, ovat mainitussa momentissa säädetyn lisäksi tämän lain 2 luvun 4 §:n säännökset kriisinratkaisusuunnitelmiin tarvittavien tietojen toimittamisesta, 4 luvun 1 §:n 5 momentin säännös ilmoitusvelvollisuudesta Finanssivalvonnalle ja 8 luvun mukaisesti vahvistetun omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevan vähimmäisvaatimuksen alittaminen.

19 luku

Erinäiset säännökset

1 a §

Holdingsyhtiöiden konkurssi ja selvitystila

Viraston on määrättävä 1 luvun 1 §:n 2 momentissa tarkoitettu yhtiö selvitystilaan tai haettava tuomioistuimessa sen asettamista konkurssiin, jos 4 luvun 1 §:n 1 momentin 1 ja 2 kohdan mukaiset edellytykset yhtiön asettamiselle kriisihallintoon täyttyisivät, mutta virasto tekee päätöksen olla asettamatta yhtiötä kriisihallintoon, koska sitä ei pidetä mainitun momentin 3 kohdan mukaisesti tarpeellisena tärkeän yleisen edun turvaamiseksi. Viraston on määrättävä yhtiö selvitystilaan tai haettava sen asettamista konkurssiin myös, jos EU:n kriisinratkaisuasetuksen 42 artiklassa tarkoitettu kriisinratkaisuneuvosto ei mainitun asetuksen 18 artiklan 8 kohdan mukaisesti aseta yhtiötä kriisihallintoon. Viraston on kuultava Finanssivalvontaa ennen selvitystilaan määräämistä tai konkurssihakemuksen tekemistä. Selvitystila alkaa, kun viraston päätös on tehty.

Tämä laki tulee voimaan 27 päivänä marraskuuta 2024.

Helsingissä 22.11.2024

Tasavallan Presidentti

Alexander Stubb

Elinkeinoministeri Wille Rydman